

PĚTÁK

DĚTSKÝ ČASOPIS

Vydává 5.B ZŠ Alšova Koprivnice

2. ČÍSLO/2013

POVÍDKY

KŘÍŽOVKY

OBRÁZKY

RECENZE

ZÁŽITKY

NÁVŠTĚVA DIVADLA

Nedávno jsme byli navštívit divadlo loutek v Ostravě, jeli jsme 11. 1. 2013 i s áčkem. V autobuse byla velká sranda, já jsem seděl vzadu s Verčou, Mijou, Emou a s Petrou, před námi seděla Mája a Jirka. Cestou byl hluk, poslouchali jsme písničky třeba: One Direction, Rebelku, Pitbula,... Také mě Verča naučila hrát hru prší. Potom už jsme byli v Ostravě, chvíli byla zima, protože jsme šli asi 2 minuty do divadla, pak jsme se najedli a šli do sálu, před tím si někdo koupil v bufetu dobrotu. Náhle začalo divadlo, bylo dlouhé a hezké a byla tam i přestávka. Hrál se o Hanušovi a orloji, o Bořivoji, Čestmírovi,... Všichni herci hráli podle mě nahlas, takže byli slyšet. Kostými byly jednoduché, hezké a všichni se snažili hrát co nejlépe. Všichni měli také dřevěné postavy, které ve hře představovali. Podle mě se to všem líbilo.

Jan T.

V pátek jsem se neobvykle těšil do školy, jeli jsme totiž do divadla. Cesta byla krátká. A když jsme dojeli, tak jsme se nasvačili a už jen čekali, kdy budou herci nachystaní a připravení hrát. Vmáčkli jsme se do sálu a čekali, kdy už konečně začnou hrát. Byla tam spousta zajímavých českých příběhů a pověstí ze středověku. Například O Čechovi a Lechovi, O Staroměstském orloji nebo Horymírovi a Šemíkovi. Divadlo se mi líbilo. Udělali jsme si pěkné dopoledne.

Jakub O.

Návštěva divadla v Ostravě byla velmi zajímavá. V příběhu byl mistr Hanuš a jeho neteř, která se chtěla u něho vyučit hodinářství. Její strýček jí řekne, že když otočí kolem na orloji, uvidí minulost, a když jím opakovaně otočila, zahlédla příběhy z minulosti jako: O Horymírovi a Šemíkovi, o Čestmírovi, o Čechovi a Krokovi a jeho třech dcerách. Většinu představení hráli tak, že nosili dřevěné loutky, které herce představovaly.

Petr M.

RECENZE

Hobit

Byl jsem na něm v kině. Bylo to velice napínavé a zajímavé. Vystupovali hobiti, obři, elfové,... Trvalo to asi tři hodiny. Líbilo se mi, jak se obři vynořili ze skály a začali se rvát a házet obří balvany. Nakonec to dopadlo dobře.

Max G.

Recenze filmu Amadeus

V roce 1984 vznikl film Amadeus. Byl to film ze Spojených států, ale režíroval ho český režisér Miloš Forman. Točil se v Česku. Film popisoval život Wolfganga Amadea Mozarta. Tom Huls, to je jméno herce, který hrál Amadea a hrál velice dobře. Díky tomuto filmu musel 4 hodiny denně sedět u klavíru. Konečný film dostal rekordních 8 oscarů.

Jakub O.

Poslední žralok

Je to o posledním žralokovi bílém, jak jste mohli zjistit ze jména. Tento film jsem si vybrala, protože mám takové filmy ráda, dalo by se říct, že je to horor, protože je to na obalu od DVD, ale já i tat'ka si myslíme, že je to normální film.

Karolína B.

Noc v muzeu

Vybral jsem si tento film, protože mám rád komedie. Je to zajímavý nápad: ve dne může být muzeum nudné, ale v noci to tak není. V noci ožívají různé figuríny a vycpaná zvířata. Mně se tenhle film líbil. Nejvtipnější je situace, kdy hlavní hrdina poznává, že muzeum každou noc ožívá. Nevěřicně kouká všude okolo a narazí i na jednu nebezpečnou opičku, která mu neustále krade klíče a fackuje ho.

Martin S.

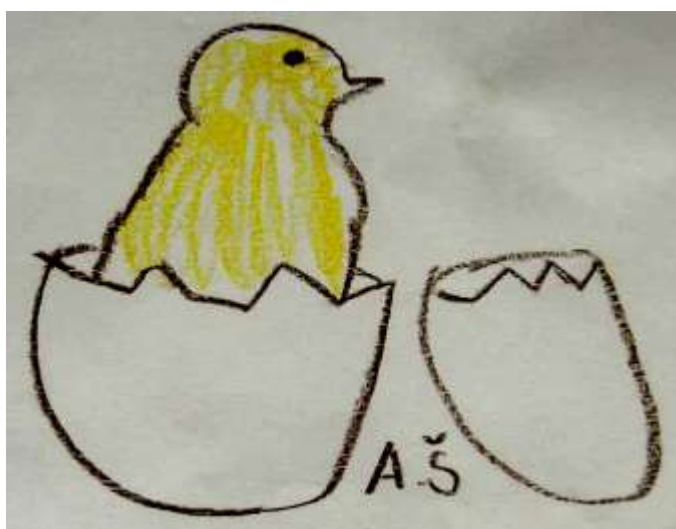
JARO

Byl jednou jeden kluk a jmenoval se Mates. A ten se těšil na jaro, až začnou kvést květiny. Jednoho dne je začal sbírat a nosit mamince, která je dávala do vázy, aby jí ovoněly celý byt. A byla ráda, že má takového hodného syna.

Ríša O.

Jaro je takový začátek po zimě. Na jaře jde zase všechno od začátku: květiny kvetou a rodí se mláďata. Sníh odtává a ledy praskají. Všichni se probouzí. Venku se už může chodit bez bundy a bez čepice. Den je delší a my můžeme být déle venku. Rostou sněženky a petrklíče. Všechno zasadíme, čekáme na úrodu a těšíme se na prázdniny.

Martin S.

Jaro

Na jaře pučí kytky a probouzí se zvířata. Na jaru mám rád, že jsou Velikonoce a chodím se svým bráškou a mamkou na procházky. U babičky grilujeme maso a opékáme buřty. S maminkou Sadíme kytky a zeleninu. A na jaře je nejlepší, že můžu jezdit na kole a kolečkových bruslích.

Tomáš M.

Jaro

Jaro, jaro, jaříčko, venku bude teplíčko.
Půjdu si ven hrát,
nebudu se s kamarády prát.

Fanda K.

Zima

Venku sněží, lidé doma leží,
čekají na lepší počasí,
snad se zítra vyčesí,
potom ven vyrazí, na známé narazí.

Fanda K.

ZÁBAVA

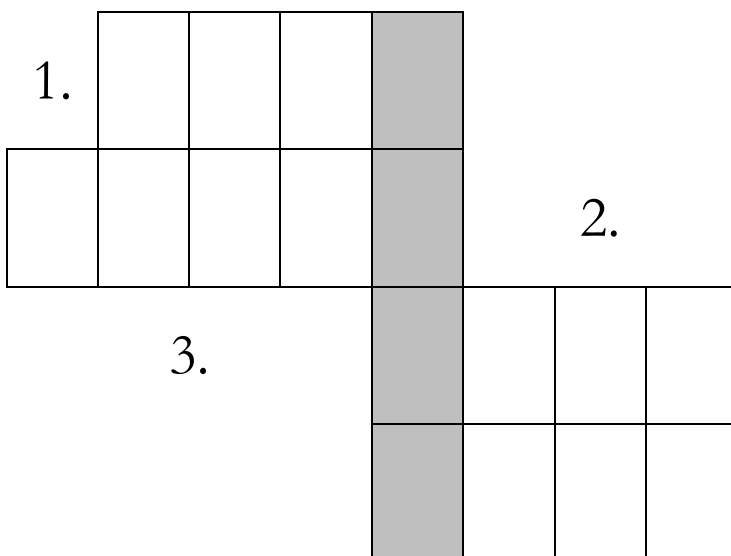
Ptá se jeden farmář druhého:
Jak to, že moje tlustá kráva
dojí tak málo a ta tvoje
vychrtlá tolik?

Na to druhý farmář:
Já k té svojí krávě přijdu a
zeptám se jí: Tak co dneska
budeme prodávat mléko
nebo hovězí?

Adam Š.

Jde takhle zajíc ve vlaku, otevře dveře
jednoho kupé a povídá: „Je tady nějaký
frajer?“ Nikdo nic, tak zajíc povídá: „Tak mi
všichni dáte korunu“ a zkrátka je. Jde do
druhého kupé a situace se opakuje. Žádný
frajer, tak zase vybere od každého po
koruně a jede dál. Otevře dveře třetího kupé
a zase povídá: „Je tady nějaký frajer?“
Z rohu se zvedne chlápek chlápek a
suverénně povídá: „Já!“ A za zajícem se
vynoří medvěd a povídá: „Tak frajere, ty to
máš za deset a ostatní po koruně.“

Michal Š.

1. Pozdrav

2. Dívčí jméno na písmeno A

3. Ranní vlaha na listech

4. Zvíře na písmeno O

Tajenka: Těšíme se na ☺

Jiří T.

POVÍDKY

Jak jsem slavil Silvestr

Silvestr jsem oslavil tak, že jsme se s tatškou dívali na televizi, ale její program byl chudý. Mamka byla v práci, sestra s kamarády na oslavě. Tak jsem se díval na ohňostroj. Potom, když mě to omrzelo, začal jsem skládat stavebnici. Tenhle Silvestr nebyl moc zábavný, ale i tak jsem si vzal předsevzetí, a to že napíšu knihu.

Petr M.

Jak král postavil loď

Psal se rok 1432 a král Blahomil dal postavit vesmírnou loď z těch nejpevnějších materiálů. Plášť měl z uhlíku a vnitřek z titanu. Loď měla více než 30 trysek. Jenže v jednom teplém slunečním odpoledni se od slunce odrazila velká hořlavá koule a celou zemi i s králem zničila. Zůstala jen loď s dělníkem, který zrovna dodělával interiér. Co se stalo potom? To už si domyslete sami.

Jakub O.

O opičce

Opička se jmenuje Laura. Má hnědé břicho a uprostřed bílý flek. Žije sama, protože jí vyřadily kvůli tomu bílému fleku, a protože porodila živé mládě, ale celé bílé a ještě k tomu se pořád mazlilo. A tento kmen byl bojový, jmenovali se Drtiči. Pořád bojovaly a vyhrávaly. Jeden bojovník vypadal asi takhle: měl zašité oči, jako Jan Žižka a měl zašité břicho, dlouhé huňaté hnědé vlasy a dlouhé vousy. Byl to chlap a všude měl jizvy. A taky náušnice a zbraně měl také.

Jiří T.

Historická povídka: Jak jsem potkal Kosmase

Jednou, když jsem byl na obchodní cestě do Prahy s drahými látkami, jsem se rozhodl, že si odpočinu v hostinci U zapíchnutého. Ustájl jsem svého oslíka a šel se napít. U stolu jsem potkal zajímavého muže. Mluvil o tom, že píše kroniku. Také říkal, že se jmenuje Kosmas a je kněz. Hodně jsme si popovídali, doufám, že se zase potkáme.

Petr M.

Léta páně neznámého, byl jednou jeden hrad, který se jmenoval Velezír. Byl to obrovský objekt, měl mohutný padací most. Bylo na něm nejzajímavější, že měl pět věží, čtyři malé a jednu tak velkou, že se z toho motala hlava. Je tam u té největší věže i podzemní chodba, kde je jídelna, záchranná chodba, o které ví jen jeden člověk, a to je král. Neví se, kdy přesně ale hrad byl zbořen a jediný voják zůstal živ, a to proto že se schoval do tajné chodby. Jak se o ní ale dozvěděl?

Fanda K.

Jak hlupáci táhli na chytré

To byly dva hrady a v jednom z nich bydleli hlupáci a ve druhém chytráci. No a vypukla válka. A co ve válce hlupáci dělají? Jenom se mydlili. Ale za to chytráci vymýšleli. Vymysleli dělo. Hlupáci se rozhodli, že se k nim prokopou. Tento plán ale nevyšel. A když tak jednou seděli, jeden z nich, co se jmenoval Praštímě, ukázal stroj, který nevypadal jako stroj. Byl to kontejner. A tak když na ně táhli, tak chytali koule do toho kontejneru. Vyhráli hlupáci, protože použili svoji hloupost.

Martin S.

SOUTĚŽENÍ

Soutěž, kdy jsem dostal flaškou

Jednoho dne, myslím, že to byla neděle, jsem se vzbudil a byl jsem natěšený, protože jsme měli jít na soutěž letadel (RC letadel), jako různá akrobacie, přemety a tak. Vyšli jsme a za chvíli jsme tam byli. Bylo to na Emilovi Zátopkovi, přišli jsme a dívali se a dívali a dívali. Pak bratr Met'a řekl: „já mám hlad a tak jsme to řekli mamince a ta nám dala pajsku. Koupili jsme si párek v rohlíku a pití. Pak jsme šli a Met'a mě v jednom kuse otravoval tou flaškou od pití. Tak jsem za ním utíkal a sebral mu tu flašku a on na to: „jé je“ a já: „chceš dostat tou flaškou?“ Met'a „áááááááá“ a já: „ha, há!“ Ale maminka řekla: „přestaňte!“ a já jsem byl našťvaný.

Fanda K.

Běh Teryho Foxe

Když jsem byl ještě malý a chodil jsem do školy, tak celá školka šla na běh Teryho Foxe. Závodily snad všechny školky v Kopřivnici. Když jsem dorazil ke kulturnímu domu, kde se odehrával závod, čekali jsme asi 5 minut. Mezitím paní vychovatelka rozdala bílé dresy, pak jsme si stopli na startovní čáru a po výstřelu startovní pistole jsme vyběhli. Ze začátku jsem udělal velkou chybu, utíkal jsem, co síly stačily a najednou jsem zakopl o kámen a bum! Byl jsem na zemi. Po asi 10 vteřinách jsem se postavil na nohy, rozběhl se a do cíle jsem dorazil jako 16.! Na konci jsme všichni dostali trička.

Adam Š.

Recitační soutěž

Jednou jsem se přihlásil do recitační soutěže. Pilně jsem se na to učil. Byl jsem zrovna ve druhé třídě a byla to moje první recitační soutěž. Věděl jsem, že šance na výhru jsou malé. Soutěž začala. Měl jsem hroznou trému, ale odrecitoval jsem to. Už jsem nedoufal, když obsadili 3. místo, 2. místo obsadil Max a třída byla moc pyšná a šťastná. Zbývalo 1. místo! Paní učitelka vyhlášovala vítěze. Dlouho nás napínala a pak řekla mojí třídu a moje jméno. Třída jásala a já taky. Takže hned moji první recitační soutěž jsem vyhrál. Byl jsem šťastný a nadšený! Doma mě hodně pochválili! Byl to jeden z nejlepších zážitků vůbec.

Hynek Š.

Vybíjená

Jednou jsem byla ve škole na vybíjené. Ale nebyla jsem divák, ale hráč! Bylo to ve škole Alšova, ve 4. třídě. Mělo tam být 5 kluků a 5 holek, nevím, jací tam byli kluci, ale holky znám nazpaměť: Klára, Kája, Viki, Mája a já. Začali jsme hrát se 4.A, vlastně teď už 5.A. Kluci vybili dost áčkařů, takže jsme nad nimi vyhráli. Za chvíli jsme šli na řadu s 5.A, bylo to těžké, měli dobré hráče, mně vybili a já si z toho nic nedělám. Ne že bych se nesnažila, ale mohla jsem se prostě snažit víc. Byli jsme jen kousek od vítězství, protože jsme skončili na 2. místě.

Adéla P.

Modelářská soutěž

Jeden víkend jsem jel s rodinou na modelářskou soutěž. Já jsem se zúčastnil. Bylo to až v Čechách v kempu Hluboká. Byl jsem úplně nervózní. Pořád jsem chodil do místnosti a ven. Jak byl večer šli jsme s rodinou na večeři. Po večeři jsme si šli lehnout do takové staré chaty. Tat'ka nám vyprávěl různé srandovné povídačky o broucích, co nám kousali podlahu. Druhý den byla speciální prohlídka o tom, jak se vyrábí modely. Když jsme přišli, už byly rozdělené body a za chvíli bylo vyhodnocení. Já jsem se umístil na 2. místě a dostal jsem medaili, diplom a model. Mně nevadilo, že jsem nebyl první, druhé místo mi stačí.

Martin S.

Soutěž v Mikulově

Tohoto dne jsem se nemohl dočkat. Měli jsme jet s celou cimbálovkou na státní kolo soutěže, kam jsme se probojovali. Jeli jsme tam v létě a já šel k autobusu, no spíš mikrobusu. Přišel jsem a už jsem viděl, jak kámoš Kryštof nese s panem učitelem basu nebo kontrabas, záleží, jak to chcete mít. Jeli jsme do Mikulova. Alespoň myslím. Hned po příjezdu jsme si šli dát věci do svých pokojů. Byl jsem s kamarádem Viktorem. Měli jsme dobrý pokoj. Pan učitel dal všem kartičky, na kterých bylo napsáno naše jméno. První a druhý den jsme soutěžili a dozvěděli jsme se výsledky. Byli jsme druzí. Pro některé to bylo zklamání, pro některé ne, ale třeba mě to překvapilo, protože jsme poprvé byli ve finále a to je dobrý. A nakonec jsme třetí den odjeli.

Fanda K.

Plochá dráha

Jednoho dne jsem ráno vstal a maminka mi řekla, že se půjdeme podívat na závody na ploché dráze. Když jsme tam došli, tak už se závodilo. Vepředu jela nějaká červená motorka a kolem dráhy byly vystavené i jiné motocykly. Atmosféra tam byla dobrá, nikdo nenadával a nebyli tam žádní zloději. Už si nevzpomínám, kdo vyhrál, ale měl jsem pocit, že to byl pán s modročernou motorkou.

Tomáš M.

Můj první turnaj za tým Vikings Kopřivnice

Jeden den jsem se hrozně moc těšil. Protože jsem jel na florbalový turnaj do Ostravy Dubiny. Byl to můj první turnaj za tým Vikings Kopřivnice. Pan trenér mě dal do druhé lajny, abych hrál v obraně s Ondrou Hyvnarem. Docela se nám dařilo a hráli jsme dobře, moc jsem si to užíval. Měl jsem dres s číslem 10, jako Messi můj nejoblíbenější hráč fotbalu, s tím číslem se mi daří. Nakonec turnaj skončil, všechno se vyhodnotilo a myslím, že jsme byli první, ale to už nevím. Pak se jelo domů a já jsem byl rád, že jsem si to užil.

Jiří T.

Mistrovství ČR v Karviné

Jednoho dne jsem já, Jirka, Radovan, Honza a Hanka jeli na Mistrovství ČR a jako trenér s náma jel pan Aksman. Mistrovství bylo v Karviné u Ostravy, dojeli jsme, vystoupili a pospíchali na rozplavby. První se rozplavala Hanka, potom my kluci. Po rozplavbě se losovalo pořadí, třeba když jedete v první rozplavbě, tak jste nejhorší a když v 5-6-7-8-9 tak jste nejlepší. Všichni z našeho týmu byli v nejlepších rozplavbách, ale neuspěli jsme, byli jsme vždycky 4. nebo 5.-6. Potom nakonec přišly klučičí kraulové štafety, my jsme plavali s těma staršíma rukama, první skočil do vody Honza Frýdl, odplaval 2 bazény, pak Jirka Toman, ten předplaval jednoho kluka a bili jsme 6. Po něm skočil Radovan Lakomý, ten udržel 6. místo a nakonec jsem skočil já. Plaval jsem co nejrychleji, předplaval jsem 5. poté 4. a byli jsme 3., ale ten který byl 4. zrychlil a doplaval jsem oba na 3. pozici. A nakonec oba tými skončily 3. My s rukama jsme jásali, protože umístit se na mistrovství ČR 3. pro nás byla velká inspirace. Dojeli jsme domů a oslavovali až do večera.

Jan T.

ZAJÍČ A MEDVĚD

VESELÉ VELIKŮNOCE

